

oner mod de lande, som hr. Holger K. Nielsen nævnte. Kan hr. Holder K. Nielsen ikke bekræfte det?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det kunne jo så være et projekt for den danske regering at foreslå det. Det synes jeg at det skulle være. Der er latter fra statsministeren, men jeg synes da virkelig, at man skulle sætte sig ned i FN og lave en liste over de diktaturer, som man gerne vil have fjernet og så lave en strategi for det, hvor man laver handelssanktioner, hvor man støtter politiske oppositionsgrupper, hvor man støtter, at oppositionen har radiosendere osv.

Det synes jeg at man skulle gøre for ligesom at få en liste over, hvad det er, i stedet for som det er i øjeblikket, og som det var med Saddam Hussein, hvor man det ene øjeblik arbejder sammen med ham og i det næste øjeblik går i krig mod ham. Det er de store modsætninger, som for det første er dobbeltmoraliske, og for det andet er uholdbare.

Så om det historiske: Det er da rigtigt, at frem til 1989 støttede russerne forskellige diktaturstater og var selv en diktaturstat. Nu taler jeg om tiden efter 1989, og det ved hr. Jens Rohde også udmærket godt. I dag er der ingen diktaturer, der kunne overleve, hvis de ikke fik økonomisk støtte fra Vesten, våbenhandlere osv.

Omkring FN-resolutionen er det sådan, at vi mener, det er en blåstempling af den amerikanske besættelse af Irak. Det er derfor, at vi ikke kan støtte den.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Rohdes sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det er jo hr. Holger K. Nielsen, der udviser dobbeltmoralen, for det er jo FN, der her går ind og i en resolution beder verdenssamfundet om at være med til at genopbygge Irak. Hvis hr. Holger K. Nielsen er så begejstret for FN og mener, at det er FN, som skal definere de her ting, hvornår nok er nok, og hvornår man skal det ene, og hvornår man skal det andet, er det mig en gåde, at SF stemmer imod FN's resolution 1511.

Så til et andet spørgsmål, og det er sådan mere det principielle, og det er måske et lidt hypotetisk spørgsmål: Når nu hr. Holger K. Nielsen i sin tale nævner den helt principielle mod-

stand mod overhovedet at gå ind i en krigshandling – det kan godt være, at jeg har hørt forkert, men sådan fortolker jeg det, som hr. Holger K. Nielsen siger, og det falder vel også sådan meget godt i tråd med den pacifisme, som vi altid har set fra venstrefløjten – så har jeg meget svært ved at tro på, at uanset om der så var kommet en ny resolution fra et enigt Sikkerhedsråd i FN, ville SF have bakket op om den resolution, hvis den resolution havde sagt, at nu går vi ind i en væbnet affære mod Saddam Hussein.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen jeg vil godt afvise, at jeg er principiel pacifist. Det er jeg ikke. Krigen kan godt være en mulighed, men det skal være den absolut sidste mulighed, og i det her tilfælde var der ting, der ikke var afprøvet. Det, der er det principielt helt afgørende, er, at krigen er det, man først bruger, når alle andre muligheder er udtømte.

Her er vi i en situation, hvor FN's våbeninspektør siger, at han godt vil foretage inspektioner. Her er en situation, hvor et flertal i FN's Sikkerhedsråd notorisk er enig med våbeninspektøren. Jamen så er det da indlysende, at alle andre muligheder ikke er udtømte. Det er derfor, at man sænkede tæskelen for at indlede krig gennem den her aktion. Det ligger i øvrigt også i hele George W. Bushs politik.

Så jeg er ikke principiel pacifist. Det, jeg bare siger, er, at vi skal være meget, meget forsigtige med, at vi bruger krigen som det normale middel, for så er det, at vi får en verden, der ikke bliver til at leve i.

Kl. 16.30

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Det sidste tror jeg de fleste vil være enige i. Selvfølgelig er krig kun den sidste løsning.

Jeg vil godt lige tage fat i noget i det sidste spørgsmål, som hr. Jens Rohde stillede. Vi har jo haft lejlighed til at diskutere det her mange gange, men det er stadig væk uklart for mig, hvordan SF vil løse problemerne. Jeg synes, det er rigtigt, som hr. Holger K. Nielsen lægger op til, at man skal have en diskussion om, hvordan verdensordenen skal se ud, hvad FN's rolle skal være, og hvilke regler der skal gælde. Men problemet med SF's politik er jo, at ligegyldigt hvor enig Sikkerhedsrådet ville være, om det så var 15 lande, der stemte for, har hr. Holger K. Nielsen jo den principielle opfattelse, der tidligere er